

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

МАТЕРІАЛИ

VIII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

15 – 16 жовтня 2020 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції 15-16 жовтня 2020 р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2020. – 280 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Редакційна колегія:

Агеева І.М. - к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. - д.е.н., доц., Купріна Н.М. - к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. - д.е.н., проф., Павлов О.І. - д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. - д.е.н., доц., Савенко І.І. - д.е.н., проф., Ніколюк О.В. – д.е.н., доц., Каламан О.Б. – к.е.н., доц., Мельник Ю.М. – д.е.н., доц.

автор встановив тісний взаємозв'язок історії, політики, мови, комунікації та культури. Розвиваючи свої ідеї, дослідник дійшов висновку щодо необхідності вивчення культури. Е. Холл також зосередив увагу на параметрах та вимірах, а також специфічності кожної конкретної культури [4].

Що стосується вітчизняної дійсності, то в Україні одним з перших до питань міжкультурних парадигм, звернувся Інститут етнічних, регіональних та діаспорознавчих студій, який за підтримки ЮНЕСКО у 2001 р. скликав міжнародну конференцію «Міжрегіональний діалог у Європі: 2001 рік і на перспективу», на якій дискутувалися питання міжкультурного простору.

Таким чином, сучасні умови глобалізації суспільства вимагають від України навичок міжкультурного діалогу. Діалог культур – цивілізована форма міжкультурної взаємодії, яка у всіх його вимірах розглядається не лише як головна історична парадигма культурного розмаїття, але як важлива необхідність сьогодення.

Література

1. Афанасьєва Л., Музя Є., Колева К., Олексенко Р. Міжкультурний діалог в контексті єднання України / Л. Афанасьєва, Є. Музя, К. Колева, Р. Олексанко // Українознавчий альманах. – 2017. – Вип. 31. – С. 15 – 20.
2. Мітькіна О. Огляд підходів до вивчення міжкультурного діалогу і процесів взаємодії культур / О. Мітькіна // Міжнародні зв'язки України: наукові пошуки і знахідки. – 2013. – Вип. 22. – С. 324 – 336.
3. Соловей А.О., Ботіка Т.С., Мамроцька О.А. Історичні парадигми українського міжкультурного діалогу / А.О. Соловей, Т.С. Ботіка, О.А. Мамроцька // Інтелігенція і влада. Серія: Історія. Збірник наукових праць. – Одеса, 2020. – Вип. 42. – С. 137 – 144.
4. Максимович О.В. Міжкультурна комунікація як предмет міждисциплінарного теоретизування / О.В. Максимович // Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. – Харків, 2017. – Вип. 39. – С. 85 – 89.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ МОНІТОРИНГУ ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Шишко О. Г., канд. іст. наук, доц.

Одеська національна академія харчових технологій

Одним із наслідків поширення пандемії коронавірусної хвороби 2019-2020 став перехід на дистанційне навчання, який став неочікуваним та доволі серйозним випробуванням для всіх учасників освітнього процесу. Після нетривалої паузи, освітяни прийняли цей виклик та швидко адаптуватись до нових реалій. Але власне сам перебіг дистанційного навчання породив чимало питань щодо організації навчального процесу, на які вже нині та в найближчій перспективі необхідно буде

давати конкретні відповіді. Все більш популярною стає теза про те, що змішана форма навчання (що буде включати в себе аудиторні та дистанційні заняття) стане у майбутньому превалюючою, коли буде відбуватися перемикання між офлайн- або онлайн- компонентами, та різними організаційними моделями навчання відповідно до можливостей, потреб і викликів системи освіти.

Крім цього, значний вплив на ситуацію з освітою має гібридна війна, яка триває на сході України. Приблизно 200 000 дітей, молодих людей та викладачів потребують безпечних шкіл, в яких можна навчатись та оздоровлюватись. З початку 2017 року щонайменше 55 навчальних закладів зазнали безпосередньої шкоди від військових дій, що негативно впливає на освіту та добробут тисяч дітей. Школи, пошкоджені у 2017 році, входять до числа понад 700 навчальних закладів, які були пошкоджені з початку конфлікту, причому деякі з них досі не відремонтовані. До всього, приблизно 648 000 студентів та викладачів у понад 3 400 навчальних закладах, які знаходяться поблизу «лінії розмежування», продовжують страждати від масштабного кумулятивного впливу збройного конфлікту. 42 389 дітей та молодих людей відвідують навчальні заклади, які знаходяться вздовж лінії розмежування (15 км), 15 000 дітей відвідують заклади, що знаходяться на відстані 5 км від лінії розмежування, а понад 4 900 відвідують навчальні заклади в населених пунктах, які зазнавали обстрілів щонайменше двічі на тиждень протягом жовтня та листопада 2016 року [1]. Наслідками цього впливу є значні прогалини у навчанні, скорочення навчальних годин, нестача викладачів-спеціалістів, соціально-психологічні проблеми та неготовність сімей нести витрати на освіту. Все це й надалі погіршує якість освіти [3].

Важливою гострою проблемою, яка також може бути пов'язана зі збройним конфліктом, є ослаблення здатності підлітків та молодих людей загалом долати труднощі через відсутність «систем соціального захисту» та недостатньо розвинені життєво важливі навички (правильне спілкування, належна наполегливість, співпереживання, співпраця, вирішення проблем, запобігання конфліктам, пом'якшення конфліктів, врегулювання конфліктів, ведення перемовин, посередництво, примирення, повага до прав людини, врахування гендерних аспектів).

Для усунення безпекових проблем урядом України розробляється та впроваджується концепція «Безпечна школа». Її складовими є: покращення управління освітянською політикою та процесами планування, навчання життєво важливим навичкам, інформування про мінну небезпеку, спортивні програми, які сприяють фізичному розвитку та соціальній єдності; навчання поводженню в умовах надзвичайних ситуацій та зменшенню пов'язаних з ними ризиків; програми, спрямовані на протидію знуцанням, навчання, спрямоване на запобігання або мінімізацію ризику фізичного насильства, сексуального нападу та актам насильства в школах, надання соціально-психологічної допомоги, захист навчальних закладів від нападу. Приєднання до Декларації про безпеку шкіл може підкреслити цивільний характер навчальних закладів та, що дуже важливо, убезпечити їх від нападу. Це

також покращить захист учнів, викладачів та шкіл під час війни, а також обмежить можливість захоплення та використання шкіл у військових цілях [4].

У той же час нікуди не поділись проблеми в освіті, які накопичувались протягом останніх десятиліть. Скажімо, у 2017 році тільки 44% молодих людей віком 14-29 років були задоволені якістю освіти і лише третина погодилася з тим, що система освіти відповідає потребам ринку праці. Більше половини погоджуються з твердженням, що «є випадки, коли оцінки та результати іспитів «купаються» в інститутах/університетах України» і що щоденне перебування в школі/університеті викликає стрес, принаймні певною мірою [5]. Дані соціального моніторингу «U-report» (2016 рік) свідчать: майже чверть респондентів віком 15-19 років та 45% респондентів віком 20-24 років стверджують, що знань, отриманих у процесі навчання, недостатньо для виконання їхньої роботи, причому 81% опитаних використовують можливості отримання неформальної освіти для усунення цього недоліку [3].

Насамкінець варто наголосити, що відповідно до Індексу глобальної конкурентоспроможності 2016/17, Україна посідала 11 місце серед 144 країн за показником охоплення населення вищою освітою. Майже половина молодих українців віком 14-34 років здобула вищу освіту або завершувала курс навчання у вищому навчальному закладі [2].

Література

1. Діти, які мешкають вздовж лінії розмежування на сході України. (2017 рік). Веб-сайт ЮНІСЕФ: https://www.unicef.org/ukraine/Children_of_the>Contact.
2. МОЛОДЬ УКРАЇНИ. (2015 рік). Веб-сайт Товариства споживчих досліджень «GfK Україна»: https://www.gfk.com/fileadmin/user_upload/dyna_content/UA/Molod_Ukraine_2015_EN.pdf/ (дата звернення: 25.09.2020).
3. План гуманітарного реагування. Піврічний огляд. (2017 рік). Веб-сайт Humanitarian Response: <https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/ukraine/document/2017-humanitarian-response-plan-hrp-mid-year>: (дата звернення: 26.09.2020).
4. «Стан молоді в Україні у 2019 році». Аналітичний звіт, складений Робочою групою ООН у справах молоді: // <http://www.un.org.ua/images/documents/4790> (дата звернення: 28.09.2020).
5. Українське Покоління Z: Погляди та цінності. (2017 рік). Веб-сайт Товариства споживчих досліджень «GfK Україна»: http://neweurope.org.ua/wp-content/uploads/2017/11/Ukr_Generation_eng_inet-1.pdf. (дата звернення: 28.09.2020).

ЗМІСТ

1	КОМПЬЮТЕРНАЯ МОДЕЛЬ МАРКЕТИНГОВОЙ СИСТЕМЫ МАССОВОГО ОБСЛУЖИВАНИЯ ОБЪЕКТОВ ПИТАНИЯ Лапицкая О.В., к.э.н., доцент, Шах А.В., м.т.н., аспирант, Гомельский государственный технический университет имени П.О. Сухого, Республика Беларусь	3
2	BIOECONOMY STRATEGY IN THE EUROPEAN UNION Voicilaş D.M., Assoc.prof.dr., Senior researcher, Romanian Academy, Institute of Agricultural Economics, Bucharest, Romania	6
3	МИРОВАЯ ЭКОНОМИКА НА ФОНЕ ПАНДЕМИИ КОРОНАВИРУСА Чичинадзе Б.Д., д.э.н., доцент, каф. Экономики, Кутаисский государственный университет им. Ак. Церетели, Грузия	11
4	ПРИЧИНЫ ЗАСТОЯ УКРАИНСКОГО ИННОВАЦИОННОГО СЕКТОРА Башашкин Н., Экономический Университет Варны, Болгария, Okulicz-Kozaryn W. (научный консультант), School of Entrepreneurship, Wroclaw University of Environmental and Life Sciences, Poland	14
5	ОЦІНКА СТАНУ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТУРИСТИЧНИХ ДЕСТИНАЦІЙ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ Меліх О.О., д.е.н., професорка, Саркісян Г.О., к.т.н., доцентка; Шепелева О.В., аспірантка, Молодан М.М., аспірантка, ОНАХТ, м. Одеса	16
6	САМОІДЕНТИФІКАЦІЯ ЯК ПРОЦЕС ІНТЕГРАЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ Соловей А.О., к.і.н., доцент; Ботіка Т.С., к.і.н., ст. викладач; Мамроцька О.А., к.і.н., ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса	19
7	ДІАЛОГ КУЛЬТУР І УКРАЇНА: ВИМОГА ЧАСУ Соловей А.О., к.і.н., доцент; Ботіка Т.С., к.і.н., ст. викладач; Мамроцька О.А., к.і.н., ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса	21
8	ДЕЯКІ АСПЕКТИ МОНІТОРИНГУ ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ Шишко О. Г., канд. іст. наук, доц., ОНАХТ, м. Одеса	22
9	РОЗУМІННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У РОБОТАХ Г.В.Ф. ГЕГЕЛЯ ТА СЬОГОДНІ Шевченко Г.А. к.філос.н., доцент, Мельник Ю.М. к.філос.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	25
10	ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ Орлова В. О., к.і.н., ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса	26
11	ДЕЯКІ ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ Черняк Г.А. к. і. н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	30
12	СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ Черняк Г.А. к. і. н., доцент, Петракова Є.Р., к. п. н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	32
13	СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ КОНДИТЕРСЬКОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ В ОСТАННІ РОКИ Лобоцька Л.Л., к.т.н., доцент, Зелінська О.Є., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса	34
14	КЛАСИФІКАЦІЯ РИЗИКІВ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Свистун Т.В., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	37
15	ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У ХАРЧОВІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ Константинова Т.В., к.е.н., ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса	38
16	ПРОБЛЕМИ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ Колесник В.І., к.е.н., доцент; Вігуржинська С.Ю., к.е.н, доцент, ОНАХТ, м. Одеса	41